Ankenævnet for Forsikring

Den 18. februar 2015 blev i sag nr. 86577:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Lloyd's v/Crawford & Company Denmark
Lergravsvej 59, 1. sal
2300 København S

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring hos Lloyd's v/Crawford & Company Denmark. Han klager ved sin advokat over selskabets afslag på at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde den 25/3 2012.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til forsikringsbetingelsernes punkt 5.2., hvorefter forsikringen ikke berettiger til erstatning ved ulykkestilfælde, der opstår pga. grov uagtsomhed, samt deltagelse i slagsmål, jf. betingelsernes punkt 4.

I klageskema af 13/8 2014 til nævnet har klageren ved sin advokat anført følgende:

Sagsfremstilling

Min klient var den 25. marts 2012 udsat for et overfald af en …, som ved Retten i … den 15. maj 2013, blev idømt 6 års fængsel. Landsretten stadfæstede dommen den 13. november 2013. Dommene fremlægges som **bilag 1 og 2**.

I forbindelse med hovedforhandlingen i byretten udarbejdede jeg på vegne af min klient en erstatningsopgørelse med bilag A og B, og denne fremlægges samlet som **bilag 3**. På daværende tidspunkt opgjorde jeg kravet til kr. 485.170,30, og det var uden erstatning for varigt men og erhvervsevnetabserstatning, da Arbejdsskadestyrelsen ikke havde taget stilling til det på det tidspunkt.

Jeg kontaktede forsikringsselskabet One Claims Ltd. i brev af 2. april 2013 med henblik på a conto udbetaling af erstatning for svie og smerte. **Bilag 4**. Jeg skriver igen 4. juli 2013 efter dommen forelå. **Bilag 5**.

Jeg fik svar fra selskabet den 18. juli 2013, som ville afvente Landsrettens afgørelse. **Bilag 6**.

Efter Landsrettens afgørelse forelå, fik jeg svar fra selskabet 10. februar 2014, hvor man afviste dækning på grund af grov uagtsomhed. **Bilag 7**.

Jeg klagede over afslaget i brev af 14. marts 2014, hvor jeg kom med en længere redegørelse, og den kan Ankenævnet med fordel læse indledningsvis, for at få et overblik over sagen. Den fremlægges som **bilag 8**.

I brev af 24. marts 2014 anmodede Crawford om kopi af en domsudskrift vedrørende en sag, hvor min klient blev dømt for ikke at have forhindret et overfald over en dreng. Overfaldsmanden var min klients bekendte. Jeg vedlægger dommen som bilag 9.

Jeg fremsendte i brev af 3. april 2014 en kopi af dommen til forsikringsselskabet, og redegjorde for, at det overhovedet ikke har nogen som helst relevans for denne sag. **Bilag 10**.

Crawford afviste i breve af 11. april 2014 dækning. Brevet fremlægges som **bilag 11**. Igen henvises til grov uagtsomhed.

Til støtte for påstanden om, at selskabet skal betale erstatning i overensstemmelse med policerne, skal det hermed gøres gældende

- at min klient ikke har udvist grov uagtsomhed ved at være med en bil, som skulle se på en raseret lejlighed,
- at der ikke er en sammenhæng mellem angrebet på min klient, og den tidligere episode samme dag, hvor min klients ven slog en 15 år gammel dreng,
- at der i dommen over overfaldsmanden ikke var nogen reduktion i straffen på grund af egen skyld fra min klients side,
- at min klient ikke kendte overfaldsmanden i forvejen og
- at der ikke var tale om et bandeopgør af nogen art.

Heroverfor har selskabet i brev af 5/9 2014 til nævnet bl.a. bemærket følgende:

"Hvad er der sket
[Klageren] anmelder den 30. april 2012 en hændelse sket den 25. marts 2012. Af skadeanmeldelsen fremgår, at [klageren] blev overfaldet i en holdende bil og det fremgår endvidere, at overfaldet skete af ukendt årsag, idet bilen pludselig blev omringet af ukendte personer (bilag B).

Kopi af journaloplysninger fra sygehusbehandling er ligeledes vedlagt (bilag C).

...
Der findes sparsomt med korrespondance i sagen fra One Claims behandling af sagen, men da sagen imidlertid fortsat efterforskes hos politiet, er der ikke mulighed for at få politirapporten til gennemsyn og sagen stilles derfor i bero hos One Claims, hvor man afventer at få tilsendt politirapporten. Dog foreligger der en mail af 16. august 2012, hvor One Claims bekræfter, at sagen fortsat vil blive behandlet, selvom [klageren] udtræder af forsikringen (bilag E).

…

Crawford & Company overtager i juni/juli måned 2013 den videre sagsbehandling af sagen og besvarer dette brev den 16. juli 2013 (bilag G). I brev til advokaten gør vi opmærksom på, at vi afventer dommen i sagen og advokaten skal indsende denne når den foreligger.

…Advokater fremsender den 8. januar 2014 kopi af Østre Landsrets dom af 13. november 2013 (bilag H). Endvidere modtages efterfølgende ligeledes kopi af Byrettens dom af 15. maj 2013 (bilag I).

…
På baggrund af oplysningerne i de 2 domme afviser vi, i brev til … Advokater den 7. februar 2014, at den anmeldte hændelse er omfattet af forsikringsdækningen, da der er tale om grov uagtsomhed jævnfør forsikringsbetingelsernes punkt 5.2 (bilag J).

Vi ønsker at fremhæve følgende oplysninger, som ligger til grund for vores afgørelse og som vi har lagt vægt på i vores afgørelse (citat):

Vi må meddele, at forsikringen ikke berettiger til erstatning for grov uagtsomhed, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 6.2. Det er vores opfattelse, at [klageren] handlede groft uagtsomt, da [klageren], sammen med flere kammerater opsøger den hærværksramte lejlighed velvidende, at der på stedet befinder sig en gruppe personer af anden etnisk herkomst, som repræsentanter for en person, som [klageren] tidligere samme dag har haft et opgør med.

Ved grov uagtsomhed forstås, ***når den forsikredes adfærd har indebåret en indlysende fare for den faktisk indtrådte skade.***

…
Vi har i vores vurdering af sagen lagt vægt på, at der foreligger et sammenhængende hændelsesforløb, der foregår i løbet af få timer samme dag og det er derfor vores opfattelse, at der er en årsagssammenhæng mellem den tidligere episode i Fakta og hærværket i lejligheden, der efterfølgende kulminerer med overfaldet på [klageren].

Vi har i vores afgørelse lagt vægt på, at [klageren] tidligere samme dag havde været involveret i et opgør i Fakta med en person fra den anden gruppering - et opgør, som efterfølgende har medført en ubetinget dom på 60 dages fængsel til [klageren].

Det fremgår af Byrettens dom, at [klageren] efter besøget i Fakta går hjem og herefter konstaterer, at der foregår noget hærværk i en nærliggende lejlighed, som tilhører den kammerat, der også var deltagende i Fakta episoden. [Klageren] kontakter lejlighedens ejer, der ikke befandt sig i lejligheden.

Herefter forlader [klageren] sin lejlighed og møder senere kammeraten, der sammen med flere andre personer - møder op i to biler ved den hærværksramte lejlighed, hvor en gruppering af personer af anden etnisk herkomst venter.

Vi har derfor lagt til grund, at [klageren] sammen med flere kammerater (i to biler) opsøgte den hærværksramte lejlighed, uden at vende om og køre derfra, da de ved ankomsten konstaterer, at der opholder sig en gruppe på 6-7 personer, der alle var af anden etnisk herkomst, udenfor opgangsdøren til den hærværksramte lejlighed.

Det fremgår af vidneforklaringer, at flere kammerater og [klageren] mødtes pga. hærværket i lejligheden og de valgte netop at være flere personer af sikkerhedsmæssige grunde, da de opsøgte lejligheden.

Det er derfor vores opfattelse at det er groft uagtsomt, at [klageren] opsøger den hærværksramte lejlighed med flere kammerater, der er klar over den øget risiko, idet de af sikkerhedsgrunde vælger at være flere personer. Denne adfærd kunne endvidere udløse en yderligere optrapning af en anspændt situation. Det er vores opfattelse, at hærværket i lejligheden udøves som en gengældelsesaktion. [Klageren] var vidende om, at der opholdt sig en gruppering ude foran den hærværksramte lejlighed, som havde relationer til det forudgående forløb i Fakta - alligevel tilbyder [klageren] assistance til den hærværksramte lejligheds ejer uden at tilkalde Politiet - selvtægt. Det er endvidere vores opfattelse, at det forhold, at [klageren] på skadesdatoen var [bande 1]medlem og da det ikke helt kan udelukkes, at der forelå en mulig tvist mellem [bande 2] og [bande 1], som værende udløsende faktor for den foreliggende uenighed, betragter vi dette som en yderligere skærpende omstændighed. Det er derfor vores opfattelse, at alle disse forhold samlet set burde have indebåret en indlysende fare for [klageren], hvorfor [klageren] ikke burde have udvist den adfærd, som beskrives i de to domsafgørelser.

Den 14. marts 2014 modtager vi brev fra … Advokater, hvoraf det fremgår, at advokaten ikke er enig i vores afgørelse, samt diverse kommentarer til vores afvisning af forsikringsdækningen (bilag P).

…
Sagen gennemgås og vurderes på ny og den 11. april 2014 meddeler vi i brev til advokaten at vi fastholder vores tidligere afgørelse (bilag S). Endvidere beklager vi i brevet, at vi tidligere har anført, at [klageren] var medlem af [bande 1] - dette er en beklagelig fejl, idet det tydeligt af landsrettens dom fremgår, at [klageren] blot var tilknyttet [bande 1].

…
Begrundelse for at fastholde afgørelsen
Forsikringen berettiger ikke til erstatning for ulykkestilfælde, der opstår i forbindelse med grov uagtsomhed, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 6.2.

Ved grov uagtsomhed forstås, *når den forsikredes adfærd har indebåret en indlysende fare for den faktisk indtrådte skade.*

Det er vores opfattelse, at [klageren] har handlet groft uagtsomt i forbindelse med den hændelse, der førte til de anmeldte personskader.

…
Det er vores opfattelse, at hærværket i lejligheden udøves som en gengældelsesaktion. [Klageren] var vidende om, at der opholdt sig en gruppering ude foran den hærværksramte lejlighed, som havde relationer til det forudgående forløb i Fakta - alligevel tilbyder [klageren] assistance til den hærværksramte lejligheds ejer uden at tilkalde Politiet - dette mener vi kan sidestilles med selvtægt. Det er endvidere vores opfattelse, at det forhold at [klageren] på skadesdatoen havde en tilknytning til [bande 1] og da det ikke helt kan udelukkes, at der forelå en mulig tvist mellem [bande 2] og [bande 1], som værende udløsende faktor for den foreliggende uenighed, betragter vi dette som en yderligere skærpende omstændighed.

Det er endvidere alment kendt, at der i rockermiljøet (og i forbindelse med eventuelle bandekonflikter) er en praksis for, at personerne ikke involverer politi og øvrige myndigheder. Dette besværliggør opklaringsarbejdet og øger risikoen for selvtægt, som efterfølgende kan medfører en væsentlig øget risiko for konfrontationer og situationer, som øvrige borgere ikke risikerer at blive udsat for.

…
Vi henviser i den forbindelse til AK 79150."

Hertil har klagerens advokat i brev af 24/9 2014 til nævnet anført følgende:

"Som det er gengivet i dommene, hvor [klageren] var forurettet, så sad han i bilen, og blev angrebet af en person, som han aldrig havde set før. Personen, som angreb [klageren] har også oplyst, at han ikke kendte [klageren]. Der var med garanti ikke tale om en gengældelse fra tidligere om aftenen, og det kan bevises allerede ved, at gerningsmanden og [klageren] ikke kendte hinanden eller vidste hvem hinanden var.

Forurettede i sagen tidligere på aftenen ved Fakta, kendte heller ikke [klageren], og kunne derfor ikke have udpeget ham til gerningsmanden senere, selv om det ikke havde hjulpet, eftersom gerningsmanden senere ikke kendte, og ikke ville kunne genkende [klageren]; især ikke siddende ganske fredeligt i en bil.

Det er med overvejende sandsynlighed tale om, at gerningsmanden overfaldt [klageren] i blinde, simpelthen fordi han var et let offer, siddende i en bil. Det kunne lige så godt have været en anden af de unge, som var med [klageren] på det tidspunkt.

Det gøres gældende, at såfremt det havde været en af de andre i gruppen der havde været udsat for det, som [klageren] blev udsat for, så havde der heller ikke efter selskabets definition været tale om grov uagtsomhed, da det ingen forbindelse ville have haft til den foregående episode i Fakta.

Det gøres yderligere gældende, at eftersom gerningsmanden og [klageren] ikke kendte hinanden, var angrebet mod [klageren] ganske tilfældigt, og det på tilsvarende vis på ingen måde er groft uagtsomt at sidde i en bil, ubevæbnet og ganske ufarlig, og så uden varsel blive angrebet af en person.

Der var på intet tidspunkt tale om en "aktion", som anført i selskabets begrundelse for dets bemærkelsesværdigt underlige konklusion, at [klageren] skulle have handlet groft uagtsomt ved at sidde - ganske ubevæbnet - i en bil. Det er ikke set før.

Min klient har aldrig været medlem af [bande 1], og overfaldsmanden aldrig medlem af [bande 2]. Dette var ikke en rockerkonflikt eller bandeopgør. Det var tale om, at [klagerens] kammerat havde fået ødelagt sin lejlighed, og det ville de se på. Der var ingen som vidste hvem der havde udøvet vandalismen på lejligheden, og ingen kendte gerningsmanden i forvejen. Han blev måneder senere genkendt i en opstilling på politistationen som værende gerningsmanden.

Der blev ringet efter politiet, som ankom på gerningsstedet efter lang tid. Dette blev bevidnet af [klagerens] kæreste …. Selskabets egne til lejligheden opfundne konflikter og ideer om selvtægt i visse grupperinger savner fuldstændigt relevans i denne sag.

Jeg henviser desuden til bilag 8 til klagen, som ganske godt redegør for forløbet. Jeg henviser også her til Ankenævnets afgørelser 83.187 og 81.239, som blandt andet lagde vægt på, at forurettedes erstatning i den efterfølgende straffesag ikke blev nedsat som følge af egen skyld. Det samme er gældende her. I begge sager var der ikke tale om grov uagtsomhed, og i begge sager var det klart, at erstatningssøgende var medvirkende til slagsmålet, hvor det slet ikke er situationen i denne sag."

Nævnet har fået forelagt sagens bilag, herunder byrettens domme af henholdsvis 18/9 2012 og 15/5 2013 samt landsrettens dom af 13/11 2013 .

Den 18/9 2012 afsagde byretten dom i straffesagen mod klageren. Af udskrift fra dombogen fremgår bl.a.:

> **"Rettens begrundelse og afgørelse**
> …
> *Ad forhold 2*
>
> …
> Straffen vedrørende [klageren] fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.
>
> Retten har ved strafudmålingen på den ene side lagt vægt på tiltaltes forstraf for vold og på den anden side hans mindre rolle i forholdet, herunder at han ikke slog eller sparkede forurettede. Der er endvidere i formildende retning lagt vægt på det alvorlige legemesangreb, tiltalte efterfølgende var udsat for, og som angiveligt havde sammenhæng med forhold 2."

Den 15/5 2013 afsagde byretten dom i straffesagen mod den person, der stak klageren. Tiltalte nægtede sig skyldig. Klageren havde under retssagen nedlagt påstand om erstatning.

Af udskrift fra dombogen for byretten fremgår bl.a.:

> **"Tiltalte** har forklaret ad forhold 1 og 2, at han den 25. marts 2012 var sammen med en ven …. De havde været i …, hvor [vennen] boede.
>
> …
> Om formiddagen den 25. marts 2012 blev tiltalte ringet op af [konen], der oplyste, at [sønnen] var blevet overfaldet. Da tiltalte kom, var [sønnen] blevet slået. [Sønnen] var derhjemme, og han havde mærker. [Konen] og [sønnen] havde anmeldt overfaldet til politiet. [Sønnen] fortalte, at der to år tidligere havde været sneboldkamp i skolen. Den formiddag var de kommet op at slås. Han ved ikke, hvem det var, der havde overfaldet [ham]. … var en af dem, men han ved ikke, om [klageren] var med. … har tilknytning til [bande 1]. [Konen] gik efterfølgende til … lejlighed og skældte ham ud. Tiltalte ville derfor se, hvem personen var for at tale med ham, og derfor tog han, [sønnen], [konen] og [vennen] til … lejlighed, Det var før, [sønnen] fik jakken. … var ikke hjemme. Det var [sønnen], der vidste, hvor … boede. Han var hele eftermiddagen sammen med [sønnen], hvor de ledte efter … og de andre. De fandt dem ikke. [Sønnen] ville tage hjem, fordi tiltalte skulle drikke med [vennen]. Tiltalte gav [sønnen] jakken, da han skulle hjem, for det var koldt. Tiltalte var herefter sammen med [vennen], og så ikke [sønnen], før han var i ambulancen.
>
> De ledte efter … for at tale med ham. De spurgte efter ham rundt i byen for at finde ham. De ville bare have løst problemet. De ledte i byen efter, at de havde konstateret, at … ikke var hjemme.

Han og [vennen] drak og hyggede sig efter, at de havde ledt efter …. De havde drukket meget. Han var beruset. De var kun de to. Han blev ringet op af [konen] kort efter overfaldet om aftenen på [sønnen]. Hun sagde, at [sønnen] var blevet overfaldet og slået, og at han skulle komme. Hun sagde, hvor hun var, men ikke hvem, der havde overfaldet [sønnen]. Tiltalte skyndte sig hen til dem. [Sønnen] lå i ambulancen, da tiltalte ankom. Til stede var …, … …og …. Det var ved Faktas indgang. [Konen] var der også. Han fik ikke at vide, hvem der havde overfaldet [sønnen]. Han så ikke nogen, der løb væk fra Fakta. Selv havde han havde en sort trøje med tre knapper på skulderen på. Det var pynteknapper. De var sorte. Han havde armybukser på. Han havde ingen kasket på. Jakken med pelskrave er hans. Han havde den ikke på. [Sønnen] havde lånt den om eftermiddagen på …, hvor de var sammen i byen.

Tiltalte råbte ved Fakta. Han var ked af det, fordi [sønnen] var blevet overfaldet. Han fik ved Fakta ikke at vide, hvem der havde overfaldet [sønnen]. Han løb hen til … lejlighed, fordi han selv troede, at det var de samme som tidligere, der havde overfaldet [sønnen]. Han løb alene til … lejlighed. Han kom ind. Der var en lang gang. Han bankede ikke på. Han sparkede døren op. Der var ikke nogen hjemme. Han havde ikke nogen plan. Hvis han havde haft en plan, så ville han have samlet nogle stykker. Han ville tale med … og spørge, hvorfor de var ude efter [sønnen]. Han bankede ikke på, fordi han var ked af det og sur og beruset. Inde i lejligheden "dræbte han vreden i sig selv" ved at smadre en masse ting. Det kan godt passe, at han smadrede de ting, der er nævnt i anklageskriftet. Hans venner kom til stede og trak ham ud. De var …, … og [vennen]. Han kan ikke huske, om … var der. [Konen] var der ikke. De andre var ikke inde i lejligheden. De stod ude på gangen. Bagefter gik tiltalte og [vennen] hjem for at drikke kaffe og falde til ro, men inden da kom [Konen] kørende, og han og [vennen] kørte med. [Vennen] sad bagest, og tiltalte sad på passagersædet. På det tidspunkt var de andre gået fra … lejlighed. De kørte hjem for at hente [konens] ting, og så kørte de til … sygehus. Han ved ikke, hvor lang tid der var gået, siden han var ved Fakta. [Konen] tog sine ting hurtigt.

…
Han kender ikke [klageren]. Han hørte om overfaldet med kniv en eller to dage efter. Adspurgt af forsvareren oplyste tiltalte, at [sønnen] den 25. marts 2012 om formiddagen var blevet slået med et knojern. Det var anmeldt til politiet af [konen] og [sønnen]. Om eftermiddagen bankede de på hos … og gik rundt i byen og ledte efter ham. Da de kørte til … sygehus, ved han ikke, om der blev telefoneret; eller om der blev sms'et. Da tiltalte var uden for sygehuset, var [vennen] hele tiden sammen med ham. Han ved ikke, om [konen] har ringet til ham eller sms'et til ham, men hun kom med kaffe til ham. [Sønnen] blev behandlet lidt efter midnat. Det var en rigtig lang aften. Der skete ikke noget på sygehuset, mens de ventede. Da de kørte hjem igen, var [sønnen] også med sammen med ham, [konen] og [vennen]. På vej hjem talte de om, at sygehuset ikke havde behandlet [sønnen] ordentligt. Resten af natten var tiltalte sammen med [vennen]. Han sov hos ham. Tiltalte var ikke i … den næste dag. Han var bare hjemme.

Da tiltalte kom op til Fakta, havde [sønnen] ikke jakken på. De talte ikke om jakken. [Sønnen] blev kørt til sygehuset i ambulancen. Der var ikke andre med i ambulancen. Inden ambulancen var kørt, løb tiltalte til … lejlighed. [Sønnen] havde vist ham lejligheden i løbet af dagen.

…
[Klageren] har forklaret, at han kender …. De har gået i folkeskole sammen. De ses jævnligt. I marts 2012 boede de i samme blok ca. 100 meter fra hinanden. [Sønnen] ved han hvem er på grund af episoden den 25. marts 2012. [Tiltalte] kender han ikke.

Den 25. marts 2012 havde han lejet en videofilm umiddelbart før episoden ved Fakta. Han var sammen med sin kæreste …. Han tog til Fakta. Denne episode sluttede med, at vidnet gik hjem sammen med [kæresten]. Han ved ikke, hvor … var. Han og [kæresten] gik hjem. Det tog ca. 10 minutter. Da de kom hjem, hørte de en masse larm nede ved … lejlighed. Han gik ud og kunne se, at der var nogle i gang med at sparke døren ind til … lejlighed. Der var flere end en. Han ringede til … og sagde, at der var nogle ved hans lejlighed. … var ikke hjemme. Han så ikke mere til disse personer. Han gik tilbage til sin egen lejlighed. Senere aftalte han med …, at de skulle mødes ved [tankstation]. Han ønsker ikke at sige, hvem der ellers var der. en. Døren blev åbnet, og han blev stukket første gang. Han sad bag førersædet. … førte bilen, og der var andre med i bilen. Indvandrerne omringede bilen, og vidnet blev stukket første gang i armen, da han tog armen op for at beskytte sit hoved. Han havde sin arm i hovedhøjde. Det var ren refleks, at han løftede armen, da døren blev åbnet. Han blev ramt på venstre hånds håndled. Han mærkede, at han blev ramt, men han så ikke kniven. Det føltes som et stød. Han sagde, at han blev stukket, og så er det hele ret uklart. De havnede med bilen ude på vejen. Han kan ikke huske, om de påkørte andre biler. Han kom på en eller anden måde til at ligge på vejen. Han ved ikke hvordan. Han har fået at vide, at han blev hevet ud. Han blev revet omkuld, tror han. Han kom ned på jorden. Der lå han på ryggen. Mens han lå der, blev han stukket flere gange. Han ved ikke, om det var samme person, som stak ham første gang. Han ved, at det var en mand. Han var indvandrer. Han kan ikke beskrive manden nærmere. Han blev ramt en gang i hvert lår og en gang i skulderen. Gerningsmanden stod ind over ham. Han ved ikke, om der kun var en gerningsmand på det tidspunkt. Han vil tro, at der blev stukket ud efter ham. Han lå og sparkede personen væk. Han ved ikke, hvad der blev sigtet efter. Han blev ramt i venstre skulder, på begge lår og på knæet. Han tror, at han blev stukket på knæet, da han prøvede at sparke personen væk. Han kan ikke huske personens påklædning. Han opdagede, at det blødte meget, da han var på vej væk derfra. Han ved ikke, hvad der gjorde, at episoden stoppede. Efter at han blev stukket, har han fået at vide, at han løb over til [kæresten], men det kan han ikke huske.

…
Adspurgt af forsvareren oplyste vidnet, at han ikke kan udpege tiltalte som gerningsmand. Han kan ikke huske, hvordan gerningsmanden præcist så ud. Han kunne heller ikke udpege ham ved konfrontationen. Han ved ikke, hvorfor han ved afhøringen hos politiet beskrev, at gerningsmanden havde østeuropæiske ansigtstræk. Han kan ikke sige noget om gerningsmandens højde og drøjde. Vidnet havde ikke nogen på sig. Der havde ligget en totenschläger i bilen. Det var ikke hans. Han har rørt ved den. Han kan ikke huske at have set andre våben.

…
[Vidnet] har forklaret, at hun er kæreste med [klageren]. De har været kærester i 2 1/2 år. De boede også sammen i marts 2012. Hun kender … gennem [kæresten]. Hun kender ikke [tiltalte] eller [sønnen]. [klageren] var i marts 2012 tilknyttet [bande 1]. Det er han ikke mere. Det er hun heller ikke, og det har hun aldrig været.

Den 25. marts 2012 om aftenen ca. 20.45 gik hun og [klageren] ned for at leje en film. De gik efterfølgende hjemad. På vej hjem mødte de …, der var i bil. Hun gik videre. Hun vil ikke høre på det, som [klageren] snakker med sine kammerater om, ligesom han heller ikke skal høre på det, som hun taler med sine veninder om. Hun og [klageren] gik efterfølgende videre. De hørte nogen råbe. [Sønnen], som hun senere har fået at vide, at han hedder, kom løbende, og … løb efter. … og [sønnen] løb mod torvet. … løb ind i [klageren], så de begge væltede. Herefter løb både [klageren] og … efter [sønnen]. [Sønnen] havde muligvis en vest på. Det var godt vejr. Han havde ikke særlig meget tøj på. Hun havde selv ballerinaer, joggingbukser og en tynd jakke på. Hun løb efter. De andre var løbet ind i Fakta. Hun stod udenfor.

[Klageren] og … kom ud kort efter hinanden. Hun og [klageren] gik hjem. Hun så ikke [sønnen] forlade stedet. Hun hørte sirener fra en ambulance. … og [klageren] havde ikke en jakke med ud fra Fakta. Hun så … forlade stedet. Hun og [klageren] gik hjem. Hun så en sort kassevogn holde ved deres bopæl. Hun var nervøs. Der kom en grå [bil] kørende med nogle udlændinge. Bilen kørte forbi to gange. Da hun og [klageren] kom ind i opgangen, kunne de høre en masse larm.

…

De kunne høre, at der blev banket på noget og sparket. De gik op i deres egen lejlighed. Efterfølgende gik hun forbi … lejlighed, og kunne se, at døren var smadret. Hun så ikke nogle personer. Det var 10-15 minutter efter, at de hørte larmen, at hun gik forbi. Hun gik tilbage til deres lejlighed og fortalte [klageren], hvad hun havde set. [Klageren] sagde, at hun skulle gå ned til [veninden], der også skal vidne her i dag. Hun gik ned til [veninden], der er en veninde. Hun vidste ikke, hvad [klageren] skulle. [Veninden] bor ud til …, og de kunne se ned til … lejlighed. [Veninden] stod og røg ud af vinduet, og de så 8 til 10 personer, der gik ind og ud ved … lejlighed. Det var mænd, der var lidt mørke i huden. Hun var bange for, at der skulle ske [klageren] noget. Hun ringede til [klageren], og ikke lang tid efter kom [klageren] og de andre kørende. … kørte bilen, og [klageren] sad på passagersædet bag …. Personerne, der var ved … lejlighed, begyndte at "hoppe" på bilerne. De "hoppede" på bilerne og slog på dem. Bilerne forsøgte at komme væk. Der var en masse larm og råben. Hun så ikke [klageren] ude af bilen. … bil kom midt ud på vejen. Hun så her, at [klageren] blev revet ud af bilen. Hun så personen, der rev [klageren] ud af bilen. Hun var 10 - 15 meter væk. Hun var hoppet ud af vinduet. Ham, der rev [klageren] ud af bilen, havde en køkkenkniv. Det var en kokkekniv. Den var ca. 20 cm lang. Manden rev [klageren] ud af bilen og skubbede ham omkuld og begyndte at stikke ham. Hun så ikke, at [klageren] blev stukket, mens han var inde i bilen. [Klageren] lå ned, og manden stod ind over ham og stak ham med knivsbladet nedad. [Klageren] lå på ryggen og med benene op foran sig. Hver gang manden ramte, kunne hun høre [klageren] give et sæt fra sig. Hun forsøgte at distrahere manden, men så tog han kniven op mod hende. Han stak mange gange. Manden var på hendes størrelse - hun er 170 cm høj - måske var han lidt større. Han var ikke stor, men han havde en tyk jakke på. Han var ikke dansk. Hun vil tro, at han var 20 til 25 år. Vidnet forklarede videre, at jakken havde hætte med grå pelskrave på. Jakken var mørk. Det var mørkt. Jakken var ikke sort. Hun har fået forevist en jakke på fortorvet, og hun sagde til politiet, at det lignede den, som gerningsmanden havde på.

…

Under episoden var der ikke andre personer henne ved [klageren]. Det sluttede med, at gerningsmanden blev distraheret, og [klageren] fik rejst sig. [Klageren] løb først hen mod vidnet, men herefter løb han hen til …. Da [klageren] løb væk, var han ikke i nærheden af andre personer fra gerningsmandens gruppe.

…

[Vidnet] har forklaret, at hun kender [klagerens kæreste]. De har gået på samme rideskole og har haft hest sammen. Hun kender [klageren] gennem [klagerens kæreste]. Hun ved, hvem … er, men omgås ham ikke. Hun har ingen relationer til [bande 1].

Den 25. marts 2012 var hun hjemme hos sig selv i … i …. Hun var alene, indtil … kom. Hun fik telefonisk af beboerformanden at vide, at der havde været noget postyr. Det var en dør, der var blevet sparket ind til lejlighed 10. Hun var senere nede for at kigge på lejligheden. Hun ringede op til …, der spurgte, om hun måtte komme ned til vidnet. Det var et par minutter efter, at hun selv var blevet ringet op. På et tidspunkt så hun nogle personer udenfor ved døren til lejlighed 10. Hun kunne ikke nærmere se personerne. Det var mandlige skikkelser. Hun tænkte, at det var mærkeligt, at de var der, når døren lige var blevet sparket ind. Hun gik

ud med skrald, fordi hun ville se, hvad der skete udenfor. Udenfor så hun en mand, der blev stående, da hun kom. Da hun gik tilbage, kunne hun se, at der stod nogle personer op ad bygningen, der hvor lyset ikke ramte. Personen, som hun kunne se, var lidt højere end hende. Hun kan henholde sig til sin beskrivelse af ham som gengivet overfor politiet.

…
Da hun kom op i sin lejlighed igen, stod … med sin telefon i hånden, og hun oplyste, at hun havde talt med [klageren].

Der kom nu to biler, der kørte ind på parkeringspladsen. Der lød brag og råben og skrigen. De kunne ikke rigtig se andet end bilernes lygter. Der var nogle, der løb rundt og råbte. Bilerne kørte op og standsede umiddelbart foran hendes lejlighed. Den ene bil holdt ude midt på vejen. Der var frit udsyn. Hun så en, der blev revet ud af bilen. Der var slagsmål i gang. Der var noget, der faldt til jorden, og det lød som lyden af metal. Hun så [klageren] komme løbende hen ad fortorvet. Han blev væltet omkuld eller faldt. Gerningsmanden var over [klageren] med det samme. Herefter begyndte han at stikke/hugge kniven i [klageren]. Der var ikke andre personer lige i nærheden af de to. [Klageren] lå på ryggen og forsøgte at få ham med kniven væk. Gerningsmanden stod bøjet ind over [klageren]. Gerningsmanden havde knivsbladet nedad, og han huggede ud efter [klageren], sådan at kniven blev trukket fra hovedhøjde og nedad med stor kraft. Hun kunne se og høre, at [klageren] blev ramt, men der var også nogle gange, hvor kniven ramte fortorvet. Det var uhæmmet, det som gerningsmanden gjorde. Gerningsmanden stak ud en del gange, muligt 15 gange. Gerningsmanden havde en markant næse, "som man husker". Hun kan henholde sig til den beskrivelse, som hun har givet til politiet i sin afhøring den 7. maj 2012 (ekstraktens p. 162-163). I dag er hun sikker på, at personerne A og B ikke er den samme person. Episoden sluttede ved, at der kom en person for at stoppe ham med kniven. Gerningsmanden brølede med kniven op i luften mod denne person. Personen løb væk, og gerningsmanden gik tilbage og huggede ud mod [klageren] igen. Der lød sirener, og alle løb væk. Hun ved ikke, hvor gerningsmanden sigtede efter at ramme [klageren]. Han prøvede bare at ramme ham. Hun troede, at hun var vidne til et mord. Hun tror ikke, at der var nogen, der løb efter [klageren].

…
Rettens begrundelse og afgørelse
Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

…
Ad forhold 2
Tiltalte har nægtet sig skyldig og forklaret, at han på gerningstidspunktet opholdt sig i en bil uden for … Sygehus, hvortil han var kørt sammen med [sin kone] og [en ven].

Vidnet… har imidlertid forklaret, at tiltalte omkring gerningstidspunktet opholdt sig i …, hvilket understøttes af de historiske teleoplysninger indhentet vedrørende telefonnummer xx xx xx xx, der må antages at være anvendt af tiltalte, ligesom historiske teleoplysninger vedrørende telefonnummer anvendt af [vennen] understøtter, at også han opholdt sig i… på gerningstidspunktet.

Vidnerne … og … overværede overfaldet på [klageren] og har med stor sikkerhed genkendt tiltalte som gerningsmanden dels ved en personkonfrontation og dels i retten under hovedforhandlingen. Begge vidner har forklaret, at gerningsmanden var iført en jakke med pelskrave identisk med den jakke, der blev fundet tæt på gerningsstedet. Tiltalte har bekræftet, at jakken tilhører ham, og har forklaret, at han ikke havde jakken på om aftenen, da han om eftermiddagen havde afgivet denne til [sønnen]. På baggrund af forklaring afgivet af vidnet po-

litibetjent …. Er det imidlertid ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte var iført den omhandlede jakke om aftenen ca. kl. 21 i forbindelse med en politiforretning ved Fakta i …, hvorfor tiltaltes forklaring herom tilsidesættes.

Det er på denne baggrund bevist, at det var tiltalte, der overfaldt [klageren]. Efter vidneforklaringer afgivet af … og … samt indholdet af de lægelige oplysninger lægges det til grund, at tiltalte med stor kraft adskillelige gange stak [klageren] og ramte ham som beskrevet i tiltalen. Det findes på baggrund af karakteren af det anvendte våben og under hensyn til antallet af stik og den kraft, hvorved der blev stukket, ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte havde til hensigt at dræbe [klageren], hvorefter tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

…

Erstatning

De juridiske dommere finder, at angrebet mod [klageren] har været særlig groft, og kravet om godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 3 tages til følge med 20.000 kr. Ved udmålingen af godtgørelsen er der lagt vægt på angrebets karakter og de fysiske skader, der blev påført [klageren]."

Dommen blev anket til landsretten, der den 13/11 2013 stadfæstede byrettens dom.

Af Erstatningsnævnets afgørelse af 19/2 2014 fremgår følgende:

"Erstatningsnævnet har som følge af tilskadekomsten den 25-03-2012 tilkendt Deres klient følgende:

Godtgørelse for tort: 20.000 kr. ifølge Østre Landsrets dom af 13-11-2013 Godtgørelse for svie og smerte: 4.680 kr.

Beløbet, i alt 24.680 kr., vil med tillæg af rente (referencesats + 8 %) fra den 06-06-2013 blive sendt til Dem fra … Politi i løbet af ca. 14 dage.

Hvis De i øvrigt har spørgsmål vedrørende politiets udbetaling af erstatningsbeløbet - herunder om det nærmere tidspunkt for udbetalingen - bedes De rette henvendelse til politiet.

Godtgørelse for svie og smerte

Erstatningsnævnet har tilkendt Deres klient godtgørelse for svie og smerte frem til den 19-042012.

Til brug for Deres ansøgning om maksimal godtgørelse for svie og smerte efter tilskadekomsten bedes Deres klients praktiserende læge udfylde vedlagte lægeerklæring og sende den tilbage til nævnet. Lægen bedes angive, i hvilken periode Deres klient har været sygemeldt alene som følge af tilskadekomsten den 25-03-2013.

Deres klient skal medbringe dette brev til lægen. Udgiften til erklæringen vil blive betalt af nævnet. **Lægen bedes angive nævnets j.nr. på regningen.**

De bedes samtidig indsende evt. anden relevant lægelig dokumentation, jf. nedenfor om godtgørelse for varigt men og erstatning for erhvervsevnetab. Nævnet finder ikke, at de indsendte lægeerklæringer oplyser sagen tilstrækkeligt til at vurdere, om sagen skal forelægges for Arbejdsskadestyrelsen.

Erstatning af udgifter til transport, medicin, lægeerklæring og ophold til Deres klients kæreste

Deres klient har søgt om erstatning for udgifter til transport, medicin, herunder fremtidige udgifter, lægeerklæring og ophold til Deres klients kæreste.

Nævnet har besluttet foreløbig at afslå denne del af Deres klients ansøgning. Nævnets afslag skyldes, at det fremgår af sagen, at Deres klient har 'tegnet privat ulykkesforsikring. Nævnet skal derfor henvise Deres klient til at søge erstatning for udgifterne hos forsikringsselskabet.

Nævnet kan ikke betale erstatning for udgifter til transport, medicin, lægeerklæring og ophold til Deres klients kæreste, i det omfang kravet erstattes af en forsikring. Det følger af § 7, stk. 1, i offererstatningsloven.
Hvis skaden ikke dækkes af forsikring, kan sagen genoptages i nævnet. Forsikringsselskabets afslag bedes medsendt.

Forsinket uddannelsesstart

Deres klient har søgt om 100.000 kr. i erstatning for forsinket uddannelsesstart.
Nævnet kan ikke på det foreliggende grundlag tilkende Deres klient erstatning for forsinket uddannelsesstart.

Nævnet har herved lagt vægt på, at det efter nævnets praksis er en betingelse for at få tilkendt erstatning for forlængelse af uddannelse, at uddannelsen gennemføres. En eventuel erstatning kan derfor normalt først tilkendes, når Deres klient har færdiggjort en uddannelse.

Det er endvidere en betingelse for at få erstatning, at hændelsen den 25-03-2012 er en direkte årsag til forsinkelsen af uddannelsen.

Nævnet har endvidere tillagt det betydning, at det ikke er dokumenteret, at Deres klient ville have påbegyndt en uddannelse og gennemført denne, hvis tilskadekomsten den 25-03-2012 ikke var sket.

Nævnet bemærker, at skadelidte i dommen U2009.560V, som De har henvist til, var i gang med en uddannelse på skadestidspunktet, og at de lægelige oplysninger i sagen støttede skadelidtes forklaring om, at et studieskift skyldes tilskadekomsten. Det bemærkes i den forbindelse, at tilskadekomsten i dommen var en arbejdsskade.

Godtgørelse for varigt men og erstatning for tab af erhvervsevne

De har anmodet om, at sagen forelægges for Arbejdsskadestyrelsen til vurdering af, hvorvidt Deres klient har fået varigt men og erhvervsevnetab som følge af hændelsen den 25-03-2012.

Udover indsendelse af relevant lægelig dokumentation for varige følger, jf. ovenfor, bedes De indsende økonomisk dokumentation for, at Deres klient varigt har mistet mindst 15 % erhvervseyne. Dokumentationen kan f.eks. være årsopgørelser før og efter skadens indtræ-

den, kopi af en sygedagpengesag, oplysninger om, at Deres klient har måttet opgive et studium eller lignende.

Det bemærkes, at erstatning for erhvervsevnetab er en økonomisk vurdering, som ikke er afhængig af en evt. mengrad."

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"1. Forsikringens dækningsomfang
Ulykkesforsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

…
4. Krig, terrorisme og lign.
Forsikringen dækker ikke ulykkestilfælde der skyldes:
Jordskælv i Danmark, udløsning af atomenergi, radioaktive kræfter, terrorisme herunder også udslip af biologiske og kemiske stoffer, oprør, borgerlige uroligheder samt deltagelse i slagsmål.

…
5. Generelle undtagelser
Forsikringen dækker ikke:

…
5.2. Skader under indflydelse af selvforskyldt beruselse eller under en dertil svarende påvirkning af narkotika eller andre stoffer samt skadestilfælde fremkaldt af den tilskadekomne ved forsæt eller grov uagtsomhed."

Nævnet udtaler:

Som sagen er oplyst, finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren den 25/3 2012 om aftenen var udsat for et overfald, hvor han blev stukket adskillige gange med en kniv, og at han og en kammerat tidligere samme dag havde været involveret i en episode ved Fakta, hvor de havde overfaldet en 15-årig dreng.

Selv om fremmødet ved lejligheden skete på initiativ fra klageren, og selv om overfaldet på klageren muligt havde sammenhæng med episoden ved Fakta, finder nævnet efter en samlet vurdering, at klageren ikke har handlet groft uagtsomt eller at forholdet er omfattet af forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelse om deltagelse i slagsmål.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på byrettens bevisbedømmelse i straffesagen mod skadevolderen og på, at Erstatningsnævnet – i det omfang klagerens erstatningskrav mod skadevolderen blev anerkendt – efter det oplyste ikke har fundet anledning til

at reducere klagerens krav som følge af egen skyld. Nævnet har videre lagt vægt på, at byretten – ved strafudmålingen i straffesagen mod klageren - som formildende omstændighed bl.a. lagde vægt på hans mindre rolle i forholdet, herunder at han hverken slog eller sparkede forurettede. Endelig har nævnet i sin vurdering tillagt det vægt, at overfaldet på klageren var meget voldsomt, og at der blev brugt kniv.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Selskabet, Lloyd's v/Crawford & Company Denmark, skal anerkende, at det er uberettiget til at afvise kravet med henvisning til forsikringsbetingelsernes undtagelsesbestemmelser om grov uagtsomhed og deltagelse i slagsmål og skal på denne baggrund yde forsikringsdækning. Erstatningen, der herefter kommer til udbetaling, skal tillægges renter i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 24.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftets rigtighed bekræftes

Carsten Sennels